

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

116. திருவேசறவு

(கொச்சக்கலிப்பா)

*பண் : பஞ்சமம் (ஆகிரி)

திருச்சிற்றம்பலம்

*பைங்கோட்டு மலர்ப்புன்னை - என்னும் தேவாரப் பண்; திருவாசகம் திருவேசறவைத் தழுவியது.

Devaram

திருச்செங்காட்டங்குடி (Sambandar)

பைங்கோட்டு மலர்ப்புன்னைப் பறவைகாள் பயப்பூரச்
சங்காட்டந் தவிர்த்தென்னைத் தவிராநோய் தந்தானே
செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டன் பணிசெய்ய
வெங்காட்டு ளனலேந்தி விளையாடும் பெருமானே.

திருச்செங்காட்டங்குடியில் சிறுத்தொண்டருடன் கூட எழுந்தருளிக்
கணபதீச்சரத்தில், போகம் எல்லாம் வெறுத்து, உண்டிப் பிச்சைநுகரும்
மெய்த்தொண்டர் சூழ வழிபட்ட வேத கீதர், "சிறப்பு உலவான் சிறுத்தொண்டன்
செங்காட்டங்குடி மேய பிறப்பிலிபேர் பிதற்றிநின்று இழக்கோ எம்பெருநலமே"
என்று, அவர் தொழ, ஆண்டவன் இருந்த தன்மையைப் போற்றிப் பாடியருளியது
இத்திருப்பதிகம்.

Tiruvachagam

திருவாசகம்-திருவேசறவு (Manikavasagar)

இரும்புதரு மனத்தேனை

ஈர்த்தீர்த்தென் என்புருக்கிக்

கரும்புதரு சுவைஎனக்குக்

காட்டினைஉன் கழலிணைகள்

ஒருங்குதிரை உலவுசடை

உடையானே நரிகளெல்லாம்

பெருங்குதிரை ஆக்கியவா

றன்றேஉன் பேரருளே.

சுட்டறிவொழித்தல்

ஏசறவு - நாணம். தமது சிறுமை கருதாது தமக்கு அருள் புரிந்த இறைவனது கருணையின் பெருமையை அப்பொழுது உணரா தொழிந்த தம் சிறுமையைக் கருதி வெள்கிப் பாடுதலின், இப்பகுதி, `திருஏசறவு` எனப்பட்டது. ``நாணொணாதொர் நாணம்எய்தி`` (தி.8 திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம். பா.4) என முன்னருங் கூறினார். இதுவும் பத்துத் திருப்பாட்டுக்களையுடையதே. சிறுமையாவது ஏகதேசக் காட்சியால் உலக வயப்பட்டு மயங்குதலே யாகலின், அந்நிலைக்கு வெள்கிப்பாடும் இதற்கு, `சுட்டறி வொழித்தல்` எனக் குறிப்பு உரைத்தனர் முன்னோர். இது, திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இது முழுவதும் நாலடித் தரவு கொச்சகக் கலிப்பாவால் ஆயது.

Ramana Sannidhi Murai

1761. பின்னணிக்கே நின்றாலும் பேச்சென்றால் குதிகுதித்து
முன்னணிக்கே முந்துமுழு மூடனிவன் என்னாதே
தன்னடிக்கே தானுறையும் சதாநிஷ்ட வேங்கடநீ
பொன்னடிமேற் பூட்டியதால் அன்றேநான் பொதிந்ததுவே. 1
1762. பிந்தாது முற்பட்டுப் பிறப்பறுத்தார் பிறரெல்லாம்
முந்தாது பிற்பட்டான் மூடனிவன் என்னாதே
சிந்தாத ஞானரவி வேங்கடவா ஜீவபர
அந்தாதி காட்டியவாறு அன்றேநின் பேரருளே. 2
1763. மழைநோக்கும் தண்ணளியான் மன்னுயிரை வாழ்விக்கும்
குழைநோக்கும் கூர்விழியாள் கூரூய வேங்கடவா
உழைநோக்க மின்னார்மேல் ஓகைஇருட் பட்டேன்உன்
விழைநோக்கம் விழ்ந்தன்றே வீணனேன் விளங்கியதே. 3
1764. பெண்ணோக்கம் கொண்டேயும் பிறநோக்கம் கொண்டேயும்
விண்ணோக்கும் சதாநிஷ்ட வேங்கடவா வீணனேன்
உள்நோக்கம் சற்றுமிலா ஊத்தையேன் உனதுகடைக்
கண்ணோக்கம் கொண்டன்றே கடைபோக உய்ந்ததுவே. 4
1765. என்பாலே சற்றேனும் யானிருக்க மாட்டாது
மின்பாலே தோன்றிமறை மேதினிவாய் விழ்ந்தேனைத்
தன்பாலே தானிருக்கும் சதாநிஷ்ட வேங்கடநீ
அன்பாலே நோக்கியவா றன்றேநான் உய்ந்ததுவே. 5
1766. நிற்பதும பதநெஞ்சால் நினையாதே உலகியல்வாய்த்
துன்பமுற மேன்மேலும் தோய்ந்தேனை வேங்கடவா
இன்பமுற எஞ்ஞான்றும் இணையடிக்கே பேரன்பால்
என்பருக வைத்தவாறு என்னேநின் இன்னருளே. 6
1767. வியர்த்துஆவி மெலிந்தேனை வேங்கடவா தன்னைத்தான்
அயர்த்தாக மாப்பேதுற்று அழுங்குந்தீ வெம்பிறவி
வயத்தாகச் செய்வித்த வன்மாயப் புன்மனத்தை
அசத்தாக ஆக்கியவாறு அன்றேநின் அருள்திறமே. 7
1768. வாதியா நின்றமன வாக்குக்கெட் டாஇன்பாம்
போதியாம் வேங்கடவா புல்லறிவில் பொல்லேனை
நேதியால் எஞ்சிநின்ற நின்மலமா மெய்ஞ்ஞான
ஜோதியா விளக்கியவச் சூதென்னோ அருட்சுடரே. 8
1769. வெருள்கடிந்து வெறுப்போடு விழைவுகடிந் தூழ்வினையார்

இருள்கடிந்துஉள் எழுஞான ரவியாய வேங்கடவா
மருள்கடிந்து மதிகடிந்து மனங்கடிந்துஉள் மத்தனேற்கு
அருள்சுரந்துஅள் னூறியவாறு அன்றேநின் அருட்திறமே.9

1770. வாக்கிறந்து மனமிறந்து மதியிறந்து விதியிறந்து
மேக்குயர்ந்த விழுப்பொருளா மெய்ஞ்ஞான வேங்கடவா
போக்கிறந்து வரத்திறந்துஇப் புலையேனும் புவ்வவினைத்
தாக்கிறந்து நின்றவாறு அன்றேநின் தண்அருளே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

அள்ளூறிய-விருப்பம் மிகுந்த, புவ்வவினை-பழவினை